

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Š., bytom N., prechodne bytom: P., proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa - ústredie**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o predčasný starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/12/2010-199 zo dňa 16.2.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/12/2010-199 zo dňa 16.2.2010 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a ľ š i e k o n a n i e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia odmietol opravný prostriedok, ktorým sa navrhovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia odporkyne č. X. zo dňa 3.12.2009 o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o predčasný starobný dôchodok podľa § 67 ods. 1 a § 79 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov z dôvodu, že suma predčasného starobného dôchodku určená k 12.5.2004 nebola vyššia ako 1,2-násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu. O trovách rozhodol tak, že ich náhradu odporkyni nepriznal.

Krajský súd dospel k záveru, že petit podania navrhovateľa v časti pod bodmi 1/ až 5/ nespadá do právomoci všeobecného súdu, ale do právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky a preto žiadosť navrhovateľa v tejto časti odmietol podľa § 250p OSP z dôvodu, že sa napáda rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, ale podlieha preskúmaniu Ústavným súdom Slovenskej republiky, nakoľko smeruje k porušeniu základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky. Podanie

navrhovateľa v časti pod 6/ až 10/ považoval za podanie, ktorého predmetom bolo preskúmanie rozhodnutia, ktoré bude súčasťou preskúmovacieho konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 25Sd/54/2009.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal navrhovateľ rozsiahle odvolanie, ktorým sa okrem iného domáhal zrušenia uznesenia krajského súdu a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietal postup krajského súdu ako aj odporkyne a dôvodil, že uznesením krajského súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na opravný prostriedok proti rozhodnutiu verejnej správy a práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu. Krajskému súdu vytýkal porušenie čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uviedol, že v prípade právoplatnosti uznesenia by nadobudlo právoplatnosť aj rozhodnutie odporkyne zo dňa 3.12.2009, voči ktorému sa odvolal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že toto je potrebné zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 250p OSP ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Vyššie citované zákonné ustanovenie vymenúva prípady, kedy príslušný súd odmietne návrh – opravný prostriedok. Podľa názoru odvolacieho súdu neboli v danom štádiu konania dané podmienky pre takýto postup krajského súdu.

Krajský súd odmietol návrh v bodoch 1/ až 5/ z dôvodu, že „sa napáda rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha“ a v časti 6/ až 10/ z dôvodu, že bude predmetom preskúmania na krajskom súde pod inou spisovou značkou.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo úlohou súdu prvého stupňa aj s poukazom na poučovaciu povinnosť súdu vyplývajúcu z ust. 5 OSP (zvlášť v konaniach bez povinného

zastúpenia advokátom) v súlade s ustanovením § 249 ods. 2, § 43 ods. 1 v spojení s § 250I ods. 2 OSP ustáliť (aj v súčinnosti s navrhovateľom) petit opravného prostriedku zodpovedajúci rámcu právomoci súdu v správnom súdnictve (5. časť OSP) a z neho vyplývajúci spôsob (forma) rozhodovania; a následne použitím relevantných ustanovení OSP o podaní navrhovateľa rozhodnúť. Potrebné je tiež pripomenúť, že prebiehajúce iné konanie v tej istej veci (ktoré krajský súd identifikoval v časti návrhu pod bodmi 6/ až 10) nie je dôvodom pre odmietnutie podania, ale s poukazom na §§ 83, 104 ods. 1 s použitím § 250I ods. 2 OSP je dôvodom pre zastavenie konania.

Vzhľadom na tieto skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ OSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. augusta 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová